BIBLIOTECA CENTRALA
Regionala Arad

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam, 3688. szám | 1957, január 5, szombat | 4 oldal, 20 bani

Az életszinvonal emelésének lelkesitő programja

Néhány napja annak, hogy városunk és rajonunk dolgozói értesültek a rádió és a sajtó utján pártunk Központi Vezetősége plenáris ülésének nagyjelentőségű határozatairól. A gyárak és üzemek dolgozói és a földmüvesek egyaránt határtalan lelkesedéssel fogadták a plenáris ülés határozatait; nagy figyelemmel olvasták a központi és helyi sajtó hasábjain Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs jelentését, amelyet a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének december 27, 28 és 29-én megtartott plenáris ülésén tartott meg.

E pár nap alatt megbizonyosodhattunk afelől, hogy a dolgozó nép legszélesebb rétegei elismeréssel és lelkesedéssel fogadták a Központi Vezetőség határozatát. A határozat minden egyes pontja a dolgozó nép életszinvonalának az eddiginél sokkal nagyobb mértékü növekedését irányozza elő. Joggal nevezik a dolgozók e határozatokat az életszinvonal emelése programjának. Lelkesedésről és a párt iránti határtalan szeretetről tanuskodnak azok a levelek is, amelyeket munkások, mérnökök, tisztviselők és falusi dolgozók küldenek szerkesztőségünknek. Ezek a levelek meggyőzően bizonyitják a dolgozók elhatározott szándékát, hogy pártunk vezetésével fáradhatatlanul küzdenek hazánkban a szocializmus építéséért, mert tudják, hogy a párt központi feladata a dolgozók életkörülményeinek, életszinvonalának állandó javitása.

A kommunisták, a párttagjelöltek és az agitátorok már mindenfelé népszerüsitik pártunk plenáris ülésének határozatait, a határozatok szellemében körvonalazzák a dolgozók előtt a holnapot. Értékes, alkotó viták bontakoznak ki minden felé; a dolgozók szeretete, elismerése és hálája száll a párt felé. Fürst Olga, a TEBA gyár fonódájának munkásnője néhány szóban foglalja össze pártunk legujabb intézkedéseit:

— A párt iránti bizalom ezekben a napokban sziklaszilárddá erősödött. Azóta, hogy olvastuk a plenáris ülés határozatait, fokozódott a termelés, a termelőmunkában elért ujabb eredményekkel biztositjuk e határozatok keresztülvitelét.

A I. Ranghet gyárban a munkahelyen és az irodákban egyaránt lelkesen vitatták a dolgozók a plenáris ülés határozatait. A munkaidő befejezése után, Rieder Zoltán technikus irodájában mérnökök és tisztviselők gyültek össze és hosszabb ideig vitatkoztak a határozatokról. Leginkább a városi munkásokra vonatkozó részről esett szó. Valamennyien megelégedéssel fogadták azt az örömteljes hirt, hogy ez évben jelentős mértékben növekszik a dolgozók átlagos fizetése.

Csizmadia István, a fakerti mezőgazdasági társulás tagja, amikor értesült a plenáris ülés határozatairól, kijelentette:

— A dolgozó parasztságnak nagy összegű támogatást jelent a kötelező kvóta-rendszer helyettesitése szerződéses kötések és felvásárlások fejlesztése által. Helyesen intézkedett pártunk Központi Vezetősége, amikor ezzel is könnyitett a dolgozó parasztok munkáján. Én a magam részéről, de azt hiszem, hogy dolgozó paraszt társaim részéről is, vállalhatom, hogy viszonzásul fokozzuk a mezőgazdasági termelést, több élelmiszercikket adunk a városnak.

A párt Központi Vezetősége plenáris ülésének határozatai kézzelfoghatóan igazolják pártunk politikai célkitüzését, igazolják, hogy pártunk előtt a legszentebb cél, a dolgozó nép életkörülményeinek, életszinvonalának állandó javitása.

Kétségtelen, hogy vannak még hibák a termelés megszervezése, az áruelosztás és egyéb munkaterületen. Ezek a hibák azonban a pártvezette dolgozók alkotó munkalendületében egymás után megszünnek. A fogyatékosságok ellen ma még határozottabban küzdenek a gyárak, üzemek és a falvak dolgozói, mert látják, hogy megvalósitásaik saját életük javitását segitik elő.

Pártunk határozatait az életszinvonal emelésének lelkesitő programjaként emlegetik a munkások, a dolgozó parasztok és az értelmiségiek, és öntudatosan, nagyobb ügyszeretettel küzdenek a határozatok gyakorlati megvalósításáért. Jól tudják, hogy a fokozottabb, üternesebb munka az életszinvonal emelésének zálога. Ezért vállalják a szocializmus építésének további nagyszerü munkáját, vállalják, hogy még szorosabbra zárkózva a párt és a kormány köré, megvalósitják pártunk határozatainak minden egyes pontját.

A városi és falusi dolgozókért

Minden munkás és paraszt elismeréssel, ugyanakkor lelkesedéssel fogadta a párt Központi Vezetőségének nagyjelentőségü közleményét.

A fizetési rendszer megjavitása a dolgozók, a gyári munkások életszinvonalának emelkedését jelenti. A parasztság életszinvonalának emelkedését szolgálja a kötelező beszolgáltatás megszüntetése bizonyos termékeknél. Az ország dolgozó népének jólétét és boldogságát eredményezi közvetett uton az 1957-es évi állami terv, a költségvetési terv tüzetes megvitatása és mindkettőnek az év végéig történő megvalósitása.

Tudvalevő, hogy a mezőgazdasági dolgozók ösztönzése jó terméseredményekhez vezet. A mezőgazdaság fejlesztése pedig az ipar, különösen a könnyüipar fellenditését jelenti. Az ipar hathatós segitsége, azaz gépfelszerelés nélkül a mezőgazdaság nem boldogulhat. Az inari dolgozók tehát megfelelő ösztönzés mellett több mezőgazdasági felszerelést termelnek, növelik a termelékenységet, csökkentik az önköltséget és ezzel megvalósitják a jólétet biztositó követelményeket.

Munteanu Ecaterina,
a Fierarul gyár dolgozója

—o—

Örömmel fogadta

A TEBA gyár fonódájában szinte falja a Román Munkáspárt Központi Vezetősége határozatának minden egyes betüjét Tifrea Ileana fonónő. Fel sem pillant a határozatból, de arca elárulja, hogy minden szavával egyetért, minden sornak örvend.

Örömét leplezetlenül elém tárja, amikor hirtelen megcsókolja a mellette álló fiatal munkásnőt.

— Hogyne örülnék — mondja a barnaszemü, fejkendős, jókedvü asszony. — Eddig, ha falura mentem, bátyám mindig azt mondta, hogy mennyivel jobb lenne kötelező gabonabeszolgáltatás nélkül. És most... el kell, hogy olvassam mégegyszer. — És ujra kezébe veszi az ujságot. Majd mintha hangosan gondolkozna, igy folytatja:

— De azért a dolgozó parasztság előnye a mi helyzetünkön is segit majd. Olcsóbb lesz a piac, lesz sok tej, tojás. És máris szalad ujságolni a jó hirt férjének, aki szintén a fonódában dolgozik.

A városi pártbizottság plenáris ülése

Pénteken délután a Kulturpalota nagytermében tartotta meg a városi pártbizottság plenáris ülését.

Blaj Gheorghe elvtárs, a városi pártbizottság első titkára a plenáris ülés munkálatainak megkezdése előtt a városi pártbizottság bürója nevében jó munkát kivánt az uj esztendőre az RMP Központi Vezetősége decemberi plenáris ülésének szellemében.

Ezután a plenáris ülés napirendjeként javasolta: Gh. Gheorghiu-Dej elvtársnak, az RMP Központi Vezetősége első titkára a decemberi plenáris ülésen elhangzott jelentésének feldolgozása, ezt követően pedig második pontként a jelentéssel kapcsolatos kérdéseket és felszólalásokat javasolt. A városi pártbizottság plenáris ülésének részvevői egyhangulag elfogadták a napirendi javaslatot, majd a plenáris ülés háromtagu bizottságot választott. A bizottságnak az volt a feladata, hogy összegyüjtse az elhangzott felszólalásokból a különböző javaslatokat és megszövegezze a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének és a Temesvár-tartományi pártbizottságnak küldendő távirat szövegét.

A háromtagu bizottságba a következő elvtársakat választották meg: Micu Ioan, a városi pártbizottság propaganda és agitációs osztályának vezetője, Tomoroaga Gheorghe, a Flacara rosie főszerkesztője és Bîzdoaca Vasile, a CFR dolgozója.

Ezt követően Blaj Gheorghe elvtárs feldolgozta Gh. Gheorghiu-Dej elvtársnak, az RMP Központi Vezetősége első titkárának a decemberi teljes ülésen elhangzott jelentését, kidomborította annak rendkivüli fontosságát.

A feldolgozás után Ardelean Constantin, a December 30 gyár igazgatója, Varga Károly, az OCL igazgatója és még sokan mások szólaltak fel, majd Munteanu Mihai elvtárs, a Temesvár-tartományi pártbizottság titkára felszólalásában összefoglalta a plenáris ülés eredményeit.

A választói névjegyzékek előtt

Néhány nappal ezelőtt Vladimirescu községben is kifüggesztették a választói névjegyzékeket. Ilyképpen a szavazati joggal rendelkező állampolgárok naponta ellenőrizhetik szerepel-e nevük a választói névjegyzéken vagy sem. Abban az esetben, ha valakinek a neve tévedésből, vagy pedig elirásból kimaradt, óvást emelhet a községi néptanács végrehajtó bizottságánál.

A választói névjegyzékeket már eddig is számos állampolgár ellenőrizte. Most is többen állnak a községi néptanács folyosóján és figyelemmel ellenőrzik a névjegyzékeket. Ez érthető, hiszen valamennyien élni akarnak szavazati jogukkal.

Az állampolgárok, miután ellenőrizték a névjegyzékeket és meggyőződtek arról, hogy nevük szerepel rajta, távoznak. Egy idősebb férfi azonban, még mindig ott áll, keresi a nevét.

Egy ideig azon méltatlankodik, hogyan maradhalott ki a névjegyzékből, majd belép a végrehajtó bizottság titkárának irodájába.

— Mi járatban van Archilei elvtárs? — kérdezi Vormittag József titkár.

— Már egy félórája, hogy keresem a nevemet a választói névjegyzéken, de nem találom, — válaszolja.

— Bizonyára kimaradt az összeirásnál.

—Az lehet — mondja Archilei Stefan — mert éppen akkor költöztem egy másik utcába, amikor az összeirás történt.

A néptanács titkára megmagyarázza, mi a teendő és Archilei Stefan megirja a kérvényt, hogy ő is élhessen szavazati jogával.

— Néhány nap multa ellenőrizze ujból — szól a titkár a távozó Archilei Stefannak.

Kétségtelen, hogy az 1957-es ujesztendőben a béke erői még inkább megnövekednek

N. Sz. Hruscsov nyilatkozata a „Rude Pravo" főszerkesztőjének

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli: V. Koucky, a Rude Pravonak, Csehszlovákia Kommunista Pártja lapjának főszerkesztője azzal a kérés sel fordult N. Sz. Hruscsovhoz, a Szovjetunió Kommunista Pártja KB első titkárához, hogy válaszoljon néhány kérdésére.

Az alábbiakban közöljük a feltett kérdéseket és Hruscsov elvtárs válaszait.

KÉRDÉS: Az SzKP XX. kongresszusának határozatai világosan megmutatták, hogy a népi erők elég erősek ahhoz, hogy eljét vegyék a háborunak és hogy a békés fejlődés körülményei között boldog jövőt biztositsanak magunknak. Az elmult esztendő során az emberiség kétségbevonhatatlan sikereket ért el ebben az irányban: visszaverte az Egyiptom elleni agressziót és azokat a kisérleteket, amelyek reakciós fasiszta rendszer visszaállitását célozták Magyarországon.

Az Ön véleménye szerint, melyek a nemzetközi feszültség csökkentéséért és a tartós világbéke biztositásáért folyó harc azonnali feladatai?

VÁLASZ: Az 1956-os év eseményei meggyőző módon megmutatták, hogy miben áll napjaink legfontosabb feladata: harcolni a béke megőrzéséért és megszilárditásáért. Ez a harc kifejezi a népek alapvető létérdekeit.

Ismeretes, hogy a békeszerető államok erőfeszitései nyomán jelentős enyhülés következett be a nemzetközi feszültségben. Az eseményeknek ez az alakulása azonban szemlátomást elégedetlenséget váltott ki a nyugati hatalmaknak azokból a háborus köreiből, amelyeknek érdekei a hidegháboru folytatásához, a népek közötti gyülölködés szitásához füződnek, hogy a kapitalista monopóliumok könnyebben folytathassák a fegyverkezési hajszát és mesébeillő nyereségekre tegyenek szert ebből.

Éppen ezért a reakció bonyodalmakat kezdett kelteni a nemzetközi helyzetben. Kifejezést nyert ez az angol—francia—izraeli agresszorok Egyiptom elleni támadásában és a magyarországi népi demokratikus államrend ellen szervezett fasiszta ellenforradalmi összeesküvésben Ilyképpen hirtelen érezhetően fokozódott egy ujabb világháboru veszélye. De mindkét kaland kudarcot szenvedett.

Miért nem sikerült az imperialistáknak valóra váltaniok terveiket? Elsősorban azért, mert a békeharc erői ma eléggé erősek ahhoz, hogy megfékezzék a kalandorokat, akik aljas céljaik érdekében ujabb háboru szerencsétlenségeibe akarják taszitani a népeket.

Ma már mindenkinek világosan kell látnia, hogy az imperialisták megkapják a kellő visszavágást minden olyan kisérletre, amely egy háboru kirobbantására irányul, csakugy, mint a reakció erői is minden olyan kisérletükre, hogy merényletet kövessenek el a szocialista országok népeinek vivmányai ellen.

Az elmult év legfőbb tanulságainak egyike az, hogy meg kell erősiteni a népek éberségét az imperialista agresszorok mesterkedései ellen, állhatatosan tovább kell harcolni a békéért. Kétségtelen, hogy az 1957-es ujesztendőben a béke erői még inkább megnövekednek, ami jelentős mértékben hozzá fog járulni a nemzetközi helyzet megjavulásához.

Véleményem szerint ma a nemzetközi feszültség csökkentése és a világbéke megszilárdulása szempontjából igen nagy jelentősége volna annak, ha csökkentenék a fegyverzetet és a fegyveres erőket, ha eltiltanák az atom- és hidrogénfegyvert. A fegyverkezési hajsza megszüntetése előmozditaná a nemzetközi bizalom megerősödését, a hatalmas fegyverkezési kiadások csökkentése pedig a népek jólétének emelkedéséhez vezetne.

A szovjet kormány többször is tanubizonyságot tett kezdeményező készségéről és épitő javaslatokat terjesztett elő a leszerelés kérdésében. Sőt mi több, a Szovjetunió több gyakorlati intézkedést léptetett életbe ebben az irányban s jelentősen csökkentette fegyveres erőit. A béke megszilárditásáért folytatott harcban aktiv szerepe van a Csehszlovák Köztársaságnak, a Kinai Népköztársaságnak, valamennyi szocialista országnak.

A nemzetközi feszültség enyhitésének szempontjából igen nagy jelentőséggel birna az, ha Európában kollektiv biztonsági rendszert hoznának létre, ami minden bizonnyal megfelelne az összes népek létérdekeinek, minthogy egy ilyen rendszer biztositaná a béke megőrzését.

A népek közti nagyobb bizalom és jobb megértés létrejöttének fontos tényezője a jogegyenlőség elveire alapozott nemzetközi gazdasági és kulturális kapcsolatok minden téren való fejlesztése volt és lesz a jövőben is. A Szovjetunió, akárcsak eddig, most is hive a minden megkülönböztetéstől mentes széleskörü, háboritatlan gazdasági együttműködésnek valamennyi országgal; hive a kulturális kapcsolatok kiszélesitésének.

Véleményem szerint ezek volnának a nemzetközi feszültség csökkentéséért és a tartós világbéke biztositásáért folytatott harc egyes kérdései.

KÉRDÉS: A dolgozó nép ebben az évben minden országban jelentős napot fog megünnepelni, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulóját. Ez a nap arra inti a kommunista és munkáspártokat, hogy még céltudatosabban egyesüljenek a marxizmus—leninizmus zászlaja alatt, még állhatatosabban harcoljanak a munkásosztály tartós nemzetközi egységének megteremtéséért.

Az Ön véleménye szerint, mi a legfontosabb dolog e célkitüzés valóra váltásában?

VÁLASZ: 1917 októberében a munkásosztály, országunk dolgozói, a nagy Lenin, a bolsevik párt vezetésével megdöntötték a tőkés államrendet, létrehozták a munkások és parasztok szocialista államát. Az uj társadalom felépitésének utján hatalmas nehézségek merültek fel. A szovjet nép azonban legyőzte a nehézségeket és felépitette a szocializmust.

Teljes bizonyossággal elmondhatjuk, hogy 1917 után a nemzetközi helyzet egész alakulása, csakugy mint a népek előrehaladása a fejlődés utján, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom hatása alatt ment végbe.

A Szovjetunió népei után a nagy Kina, Csehszlovákia és több más európai és ázsiai ország népei is a szocializmus utjára léptek. Létrejött, erősödik és fejlődik a szocialista országoknak a szocialista világrendszert alkotó nagy közössége. Ezekben az országokban az irányitó és vezető erő: a kommunista és munkáspártok.

A Szovjetunió és az összes szocialista országok munkásosztályának, dolgozóinak győzelmei annak köszönhetők, hogy ez országok kommunista és munkáspártjait tevékenységükben rendithetetlenül a marxi—lenini tanitás, a proletariátus egyetlen helyes tanitása vezérlik.

A marxizmus—leninizmus zászlaja alatt Franciaország, Olaszország és több más ország kommunista pártjai megalkuvás nélkül harcolnak a munkásosztály, valamennyi dolgozó ügyéért.

(Folytatása a 2-ik oldalon).

Egyik legnagyobb vegyi-üzem épitőtelepén

Kiskapuson hatalmas épitőtelep létesült, az ország egyik legnagyobb vegyészeti üzemének, a December 21 üzemek épitésére. Itt gyártják majd a legnagyobb menynyiségben a kénsavat. A képen a gyár hatalmas forgókemencéje látható, ahol cinkmaradékokból cinket vonnak ki. A forgókemence közelében a gyár igazgatója, Policala Gheorghe és Tîrpa Gheorghe mérnök látható.

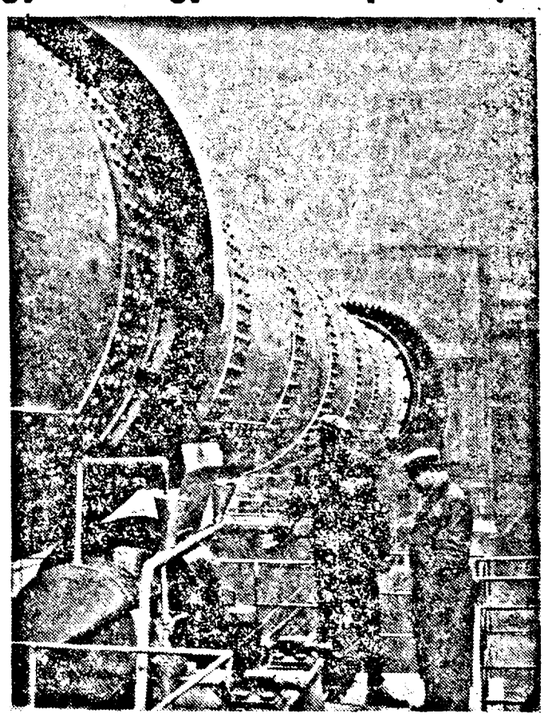

Az élkollektivista KÉPVISELŐJELÖLT

Alig mult délután három óra, de a vladimirescui kulturotthon már zsufolásig megtelt. Nemcsak a községbeliek, hanem a szomszédos községekből falvakból is sokan eljöttek. Ott voltak a kürtösiek, szentmártoniak, világosiak, sofronyaiak. Eljöttek, hogy képviselőjelöltet javasoljanak a Nagy Nemzetgyülésbe.

Petruț Eugen elvtárs, a rajoni NDF bizottságának elnöke, — miután beszélt választási rendszerünk mélységes demokratizmusáról és az utóbbi nagynemzetgyülési képviselőválasztások óta rajonunkban elért megvalósitásokról, felhivta az egybegyültek figyelmét, hogy a legjobb elvtársat javasolják képviselőjelöltnek a Nagy Nemzetgyülésbe.

Egy ideig néma csönd honolt a terembe. Mindenki arra gondolt, ki volna a legmegfelelőbb, aki a világosi választókerület dolgozó parasztjainak érdekeit képviseli majd a Nagy Nemzetgyülésben. A csöndet azonban csakhamar megtörte Vanciu Lazăr, a vladimirescui kollektiv gazdaság elnöke.

— Elvtársak! Én arra gondoltam, hogy a legmegfelelőbb, aki érdekeinket képviselhetné a Nagy Nemzetgyülésben Schlechter Anna elvtársnő, a vladimirescui kollektiv gazdaság élmunkása lenne.

Viharos taps hangzott a teremben, mintegy jeléül annak hogy egyetértenek Schlechter Anna jelölésével.

— Bár Schlechter elvtársnő — folytatta Vanciu Lazăr — csupán egy éve, hogy a kollektiv gazdaságban dolgozik, mégis ezidő alatt mindannyiunknak alkalma volt megismerni. Annak ellenére, hogy két gyermeke van, mindég példát mutat a többi kollektivistanő előtt. Ez a példamutatás abban nyilvánul meg, hogy rendszeresen résztvesz a mezőgazdasági munkálatokban. Az elmult évben is 168 munkanapegységet teljesitett Schlechter elvtársnőre nemcsak a 2. számu mezei brigád tagjai, hanem az összes kollektivisták büszkék. Ezenkivül mint községi néptanácsi képviselő is sokat tesz a köz érdekében. Meggyőződésem, hogy mint a Nagy Nemzetgyülés képviselője is, mindent megtesz majd a világosi választókerület dolgozói érdekében. Ezért javasolom őt jelöltnek.

Ezután sokan emelkedtek még szólásra s mindannyian egyetértettek Schlechter Anna jelölésével.

Schlechter Anna sohasem merte volna arra gondolni, hogy őt a kollektiv gazdaság 2. számu mezei brigádjának egyszerü tagját nagynemzetgyülési képviselőjelöltnek javasolják. Felidézte magaelőtt azokat a napokat, amikor az édesanyjával együtt másoknál dolgozott. Apja Löwitz Antal, mint kőmüves dolgozott a községben és vidéken. Nehéz napok voltak azok. A szükség arra vitte, hogy már kis korában megtanulta a mezei munkát. Nagyon szerette a könyvet is. Apja keresetéből sikerült négy gimnáziumot elvégeznie a nagyjámosi német iskolában.

Az iskola elvégzése után nemsokára férjhezment Schlechter Józsefhez. Már az első évben kisgyermeke született, akit Jánosnak neveztek el. Négy év multa pedig, Anna örömére, kislánya született. Egy ideig a házkörül dolgozott, majd az elmult év elején belépett a kollektiv gazdaságba és becsületes munkán keresztül csakhamar kiérdemelte az elvtársak bizalmát.

A jelölőgyülés után többen gratuláltak Schlechter Annának, majd valaki figyelmeztette, hogy a férje hazajött.

— Ugyveszem észre, hogy valamit rejtegetsz előttem — mondotta a férji.

— Nem titkolok semmit. Nagynemzetgyülési képviselőjelöltnek javasoltak a világosi választókerületbe.

— Téged? — csodálkozott tágranyilt szemmel József.

— Engem bizony.

Azon az estén sokáig beszélgettek. A férji figyelmeztette, hogy nem lesz könnyü feladata, de azért, ha igyekszik, munkája eredményes lesz.

Schlechter Anna tudja, hogy sok és nehéz feladat megoldása áll előtte. Erről rövidesen meg is győződött, amikor ellátogatott Kürtösre, Szentmártonra és Világosra, ahol fenntartották jelölését. A kürtösiek például arról panaszkodtak, hogy nincs kulturotthonuk és kérték, hogy tegyen majd intézkedést ezirányban. A szentmártoniak és a világosiak is számos közérdekü kérdés megoldására hivták fel figyelmét.

Kétségtelen, hogy a február 3-i nagynemzetgyülési képviselőválasztások után Schlechter Anna mindent megtesz majd a világosi választókerület dolgozói kéréseinek megoldásáért.

Hegedüs István

Kétségtelen, hogy az 1957-es ujesztendőben a béke erői még inkább megnövekednek

N. Sz. Hruscsov nyilatkozata a „Rude Pravo" főszerkesztőjének

(Folytatás az 1-ső oldalról)

A szocializmus ellenségei éppen ezért a forradalmi pártok ellen irányitják a tüzet és elsősorban ama országok pártjai ellen, amelyekben győzött a munkásosztály és létrehozta saját államhatalmát; ama országok pártjai ellen, amelyekben épülőfélben van, vagy már felépitették a szocializmust.

A munkásosztály ellenségei a leggaládabb eszközöktől sem riadnak vissza, hogy széthuzást idézzenek elő a kommunista mozgalomban, hogy megbontsák a kommunista és munkáspártok egységét. Különösen széleskörü reklámot csapnak az ugynevezett „nemzeti kommunizmus" eszméinek, annak, hogy a különböző országok szocialista fejlődésének nemzeti sajátosságait szembeállitsák az Októberi Forradalom által felszinre hozott és a kapitalizmusból a szocializmusba való sikeres átmenet érdekében szükséges egyetemes jelentőségü elemekkel. Természetes dolog, hogy minden országnak megvannak a maga sajátosságai a proletárdiktatura és a szocialista épités győzelméért vivott harcban. Olyan sajátosságok ezek, amelyeket az illető ország nemzeti és történelmi viszonyai szabnak meg. De bármilyenek legyenek is ezek a sajátosságok, nem szüntetik meg a szocialista forradalom alapvető törvényeit. Ha a szocializmus felé való haladás kérdését egyoldaluan vetik fel, ha e haladás nemzeti sajátosságait egyik vagy másik országban követendő „külön utját" helyezik előtérbe, ezzel nemcsak az illető ország szocialista építése szenved kárt, hanem a szocialista országok egész közössége is.

A feladat az, hogy növelni kell az éberséget a szocializmus ellenségeinek mesterkedéseivel szemben, határozottan vissza kell vágni minden olyan kisérlettel szemben, amely arra irányul, hogy aláaknázza a munkásosztály és élcsapata — a kommunista és munkáspártok — egységének alapjait. Éberek kell lennünk azokkal szemben is, akik baráti mezbe öltözve, a szocialista harc zászlaja alatt fejtik ki a szocialisták sorainak megbontására irányuló tevékenységüket s ezzel, szándékosan vagy akaratlanul, a forradalmi erők szétzüllesztésére törő imperialisták malmára hajtják a vizet.

A történelmi felelősség érzésétől áthatva, mozgósitanunk kell minden erőt a kommunista és munkáspártok erősitéséért, a proletárszolidaritásnak és soraink egységének megszilárditásáért, a nemzetközi munkásmozgalom sorainak szorosabbra vonásáért, hüségeseknek kell lennünk a marxizmus—leninizmus elveihez, a proletár internacionalizmus elveihez, a „világ proletárjai egyesüljetek!" harci jelszóhoz.

KÉRDÉS: A közelmult eseményei ujból kidomboritották, menynyire szükséges a szocialista tábor országainak tartós egysége és legszorosabb együttműködése az 1956 október 30-i szovjet kormánynyilatkozatban kinyilvánitott elvek alapján.

Az Ön véleménye szerint, 1957-ben mi a legfőbb tennivaló ennek az együttműködésnek az erősitése érdekében?

VÁLASZ: Tökéletesen igaza van Önnek, amikor azt mondja, hogy a közelmult eseményei ujból teljes erővel kidomboritották a szocialista tábor országai tartós egységének és legszorosabb együttműködésének szükségességét. A Szovjetunió és a többi szocialista ország kapcsolatainak legfontosabb alappillérei, akárcsak a multban, ez idő szerint is az 1956 október 30-i szovjet kormánynyilatkozatban kinyilvánitott elvek. Sajnos azonban, a multban olykor megszegték ezeket az elveket. Ez, természetesen kárára volt a szocialista országok egymás közti barátságának és az ellenséges elemek nacionalista hangulat szitására használták fel ezt, hogy gyengitsék országaink egységét.

A szocialista országok együttműködésének további megerősitése megköveteli az összes népek nemzeti érdekeinek tiszteletben tartására vonatkozó lenini elvek szigoru alkalmazását, a kölcsönös testvéri segitséget, a baráti kapcsolatok minden eszközzel való fejlesztését, hogy táborunk minden államának népe élvezze ezen együttműködés gyakorlati hasznát.

Miben áll a szocialista országok legyőzhetetlen erejének forrása?

A szocialista országok egységében és összeforrottságában, ami a szocializmus ujabb sikereinek záloga. Meg kell őriznünk a népeknek e nagyszerü vivmányát.

Szeretném felhivni a figyelmet a szocialista országok gazdasági kapcsolatainak állandó bővülésére, ami hozzá fog járulni a gazdasági élet ujabb fellendüléséhez, a dolgozók jólétének emeléséhez.

Fontos szerepe volna a tapasztalatcsere kiszélesitésének az ipari és mezőgazdasági munka megszervezése, a munkatermelékenység növelése, a tudomány és technika megvalósitásainak a termelésben való alkalmazása terén. Természetes a szocialista országok népeinek az a törekvése, hogy közelebb kerüljenek egymáshoz, hogy többet tudjanak egymásról. Éppen ezért fontos, hogy elmélyitsük és kiszélesitsük a kulturális kapcsolatokat.

Nem szabad megfeledkezni arról, hogy a szocialista országok dolgozói egy uj életet épitenek, kizsákmányolók és kizsákmányoltak nélkül, mégpedig a kapitalista országokból álló tábor létezésének körülményei között és ezekben a kapitalista országokban az uralkodó osztályok, ezek pártjai és kormányai országaink ellen irányuló politikát folytattak és folytatnak. Ezért tökéletesitenünk kell a szocialista országok kollektiv védelmét s nyomatékosan kell fellépnünk a nemzetközi porondon a világbéke megvédéséért és megszilárditásáért.

KÉRDÉS: Az utóbbi hónapok eseményei ismét bebizonyitották a csehszlovák—szovjet barátság és testvériség tartós és megingathatatlan voltát. Volna szives néhány szót mondani e barátság jelentőségéről a két ország néne és a nemzetközi élet feilődése számára?

VÁLASZ: A szovjet emberek nagyra értékelik népeinknek már a multban kialakult őszinte, testvéri barátságát és elvtársi viszonyát. A német fasizmus elleni háboru éveiben és a háboru után a szovjet—csehszlovák barátság megedződött, megerősödött és örök barátsággá vált.

Mi ennek a barátságnak az alapja? Népeink alapvető érdekeinek közössége, eszméink és céljaink közössége a szocializmus és kommunizmus ügyéért, a világbékéért és a világ népeinek boldogságáért vivott küzdelemben, az egymás iránti mély tisztelet és bizalom. Ez a barátság a proletár nemzetköziség magasztos elvein alapszik, s a szocialista államok közötti ujtipusu kapcsolatoknak egyik példaképe.

A népeink közötti barátság és testvériség erősödése előmozditja mindkét ország gazdasági és kulturális fejlődését, lehetőséget nyujt ahhoz, hogy segitsük egymást és tanulhassunk egymástól, hogy több sikerrel haladjunk előre s könnyebben legyőzzük a nehézségeket. Ugy véljük, hogy a szoviet emberek tanulhatnak a csehszlovák dolgozóktól, akik sok jelentős sikert értek el népgazdaságuk és kulturájuk fejlesztésében.

Csehszlovákia és a Szovjetunió népeinek gondosan meg kell őrizniök és minden eszközzel erősiteniök kell barátságunkat, meg kell védeniök ezt a barátságot az ellenség mesterkedéseivel szemben. Ébereknek kell lennünk, nem szabad elfelejtenünk, hogy a német militaristáknak revansterveik vannak, uj katonai kalandokat készitenek elő országaink népei, Európa népei ellen.

Csehszlovákia népei biztosak lehetnek afelől, hogy a szovjet nép mindig őszinte és megbizható barátjuk lesz.

Engedje meg, szerkesztő elvtárs, hogy a harcos Rude Pravo olvasóinak, a testvéri Csehszlovákia szorgalmas és tehetséges népeinek, Csehszlovákia dicsőséges Kommunista Pártjának sikert kivánjak a szocialista állam épitésében, a dolgozók életszinvonalának további emelésében.

Boldog ujévet, kedves elvtársak!

Dr. Petru Groza elvtársnak

a Nagy Nemzetgyülés Elnöksége elnökének ujévi üzenete a rádióban és televizióban

Kedves honpolgárok, honpolgárnők és elvtársak!

Ismét elérkeztünk egy munkában és alkotó tevékenységben eltöltött év végéhez.

A városi és falusi dolgozók, a mérnökök és tudósok, s azok, akik művészi alkotásaikban tükrözik szorgos és józan gondolkozásu népünk uj életét, becsülettel teljesitették feladataikat. A dolgozók energiája, tehetsége, áldozatkészsége nem volt hiábavaló. Természeti kincsekben gazdag országunk uj gyárakkal, üzemekkel, kőolajkutakkal és bányákkal gyarapodott; és a multban kizsákmányolt népünk most bőségesen részesül majd olyan javakban, amelyekben régebben hiányt szenvedett.

Mindez lehetővé fogja tenni, hogy a munkát egyre jobban javadalmazzák, s az élet gondtalanabb legyen. Ehhez megvannak az összes előfeltételeink.

Nagy barátunk, a Szovjetunió, a Moszkvában nemrégiben lefolyt tárgyalások eredményeként, segitséget nyujtott nekünk mind ahhoz, hogy leküzdjük az idei gyenge termésből fakadó hiányokat, mind pedig ahhoz, hogy tovább fejlesszük gazdaságunk egyes létfontosságu ágait.

Szabad és független országunk először vett részt az Egyesült Nemzetek Szervezete ülésszakának munkálatain. A többi baráti országgal együtt a mi országunk is felemelte szavát a béke és a különböző társadalmi rendszerü országok közti együttműködés politikájának védelmében.

Az elmult év folyamán végbement — olykor tragikus — események arról tanuskodnak, hogy a békét veszélyeztető mesterkedések nem szüntek meg.

Mi azonban tudatában vagyunk annak, hogy a világ összes háboruellenes erőivel együtt a jövőben is kitartó harcot kell folytatnunk, hogy diadalmaskodjék a béke az összes népek javára.

Az ujév küszöbén a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének és országunk kormányának a napokban hozott nagyjelentőségü határozatai megszilárditják reményeinket. E határozatok célja az, hogy előségitsék dolgozó népünk életszinvonalának további emelkedését, a mezőgazdaság fellendülését, hogy fokozzák hazánk összes fiainak kezdeményező szellemét és aktiv részvételét a közügyek vezetésében, a szocializmus épitésében.

A Népi Demokrácia Frontjának zászlaja alatt rövidesen megtartandó képviselőválasztásokból olyan összetételü Nagy Nemzetgyülésünk lesz, amelyben testet ölt országunk összes haladó erőinek összefogása, hogy valóraváltsa népünk legnemesebb célkitüzéseit.

Az ujesztendő első pillanataiban hazánk napfényes jövőjébe vetett bizalommal, kivánok valamennyiüknek boldog ujévet, szeretett honpolgárok és elvtársak, s tinektek, fiataloknak, akiknek boldog életet akarunk teremteni.

Békét és felvirágzást kivánunk minden népnek.

Jóváhagyták az 1956 évi bevételi és kiadási tervet

Az elmult napokban a szemlaki November 7 kollektiv gazdaságban taggyülést tartottak. A taggyülésen a gazdaság könyvelője előterjesztette az 1956. évi bevételi és kiadási tervet. Kitünt, hogy a gazdaságnak az állattenyésztésből 185.380 lej, az eladott terményfeleslegből 119.000 lej, a műhelyek bevételéből 84.000 lej jövedelme származott. A gazdaság összbevétele 1,141,710 lejre emelkedett. Ezzel szemben a kiadás 216.234 lej volt. A kollektivisták megsegélyezésére tartalékolt alaphoz 20.000 lejt, mig a gazdaság állóalapjához 140.110 lejt csatoltak. A teljesitett munkaegységekre 627.000 lejt osztanak ki. A kollektivisták egy-egy munkaegységre 5 lej és 70 banit kapnak. A közgyülés egyhangulag jóváhagyta az 1956. évi bevételi és kiadási tervet.

—O—

A mikelakai autóbuszmegállóról

A városi közüzemek igazgatósága a mikelakai „malom" megállót a veszélyes kanyarból elhelyezte. Az uj megálló miatt azonban minden utasnak százötven méteres távolságot kell megtennie a mikelakai, illetve a városi gyalogjáróig. A gyalogos itt vagy az országuton, vagy pedig a villamossinek között talpfáról talpfára ugrálva, közlekedhet csak.

Reméljük, hogy a városi közüzemek igazgatósága felülvizsgálja döntését és a megállót odahelyezi, ahol az utasok előnyét szolgálja: régi helyére, vagy a petroleumtelep elé.

Kleits József, levelező.

Visszakerül a központba az ujaradi piac

Teljesül az ujaradiak régi óhaja

Az aradvárosi néptanács végrehajtó bizottsága 1956 november 30-án tartott ülésén olyan határozatot hozott, amely őszinte örömet jelent Ujarad, Zsigmondháza és Kisszentmiklós mintegy harminczezer főt számláló lakosságának. Határozatilag kimondták ugyanis, hogy az ujaradi piacot, amelyet évekkel ezelőtt a központból kihelyeztek a temető közvetlen közelébe, visszahelyezik a központba.

A hepehupás, dombos, völgyes hely, amely a marhacsorda átjárója, sem célszerüségi, sem pedig egészségügyi szempontból nem felelt meg piacnak. Ezért állandó volt a fentemlitett három városrész lakóinak, különösen a háziasszonyok panasza.

Modern, higiénikus piacot kap Ujarad

Az aradvárosi végrehajtó bizottság határozatát a tartományi néptanács is jóváhagyta. A tartományi bizottság részéről Aldea elvtárs, a piaci ügyek tartományi főinspektora több izben is személyesen a helyszinen ellenőrizte a tartományi műszaki hivatal által jóváhagyott terveket. E szerint, a már régebben kikövezett piacteret körülbelül 20 méterrel meghosszabbitják, kikövezik és öt darab öt méter hosszuságu betonasztalt épitenek a tej, tojás, turó, vaj, stb. árusitók számára. A piacteret tetszetős formában kivitelezett betonoszlopos kerités zárja majd körül, hogy ott vásáros szekerek ne közlekedhessenek. Balesetek megelőzése céljából a villamossinekkel párhuzamosan szintén beton védőkerités épül.

Példát mutató népképviselő

Tenczlinger Pál elvtársról, nyugdijas vasesztergályosról van szó, az aradi 191. választókerület néptanácsi képviselőjéről, akit választói immár másodizben tüntettek ki bizalmukkal.

Az ujaradi piac visszahelyezése is utánajárásának eredménye. Több mint félesztendő óta járja az aradvárosi néptanács és a tartomány illetékes fórumait, hogy választói és általában a lakosság régi panaszát orvosolja. Ujarad számára két utcaseprőt is kért. Állandóan sürgeti a főutcatornázását és gödreinek betömését, valamint a régi vámház vizlefolyó csatornájának kitisztitását.

A gödrök betöméséhez szükséges salakot ujaradi fuvarosok szállitják.

★

Ha e korszerü, higiénikus központi piac felépül, vetekedni fog az aradi nagy piacokkal, ugy, hogy az ide közelebb lakó aradiak között is bizonyára lesznek olyanok, akik itt fognak majd bevásárolni. A piac központi fekvése és a korszerü berendezések nagyobb mértékben fogják majd vonzani nemcsak a vásárlókat, de a termelőket is. E piac várható látogatottsága nemcsak a villamos közlekedését fogja tehermentesiteni a piaci napok tulzsufoltságától, de a közelében levő állami üzletek és vendéglők forgalmát is nagymértékben növeli. Tenczlinger képviselő választói és a lakosság óhajának engedve illetékes helyen javaslatot tett, hogy az eddigi, csupán keddi napon tartott piacon kivül, vasárnap is legyen piaci árusitás, ami nagyban megkönnyitené a három városrész lakói piaci szükségletének kielégitését.

Serestély Béla

Az imperialista propaganda igazi arca

A városi pártbizottság a nagyobb üzemek és gyárak dolgozóit gyülésen tájékoztatta az utóbbi hónapok fontosabb nemzetközi eseményeiről. Alkalmunk volt beszélgetni elvtársakkal, akik kifejtették véleményüket a véres eseményekkel kapcsolatban, világosan rámutattak az inditókokra és arra, hogy szervező milyen célt követtek.

Meg kell mondanunk, hogy voltak azonban olyanok is, akik — noha teljesen jóhiszeműek — alapos politikai felkészültség hiányában az imperialista propaganda befolyása alá kerültek. Akadtak olyanok, akik, hogy megtudhassák az „igazságot", különböző nyugati rádióállomások adásait hallgatták és nem gondoltak arra, kinek a szolgálatában állanak és a szocializmus országai ellen inditott propagandájukkal milyen célt szolgálnak ezek a rádióleadók. A kapitalista propaganda hamis jelszavakkal igyekszik megtéveszteni a hiszékeny embereket, humanizmusról, emberi jogokról, az emberség szabad fejlődéséről beszél.

Lássuk azonban, mi is a valóság.

A propaganda igen erős és hatásos fegyver a különböző államok és osztályok kezében. Lényege tulajdonképen a világnézeti, közelebbről a társadalmi és politikai kérdésekben vallott felfogások terjesztése. A társadalmi, politikai szemlélet, a világnézet mindig valamely társadalmi osztály érdekét fejezi ki. A propagandának mindig osztályjellege van, osztályonkivüli, vagy osztály feletti propaganda nem létezik. A marxista—leninista munkáspártok ezt nyiltan bevallják, a kapitalista pártok és kormányaik azonban tagadják a propaganda osztályjellegét. Azt hangoztatják, hogy ők (a kapitalisták) az igazságot hirdetik és a népek egyenjogusságáért harcolnak. Tegyük fel azonban a kérdést: vajon Anglia, Franciaország és Izrael Egyiptom-ellenes agressziója arra vall, hogy az emlitett államok az igazság és a béke bajnokai? Nem! Éppen az ilyen és az ehhez hasonló cselekedetek mutatják, hogy mily hatalmas szakadék választja el a kapitalisták propagandáját cselekedeteiktől.

A marxista—leninista elmélet azt tanitja, hogy az egyén felszabaditásának legfontosabb feltétele, a tömegek felszabaditása. A tudományos kommunizmus megteremtői a Kommunista Párt Kiáltványban megállapitották, hogy a munkásosztály hivatott felépiteni azt a társadalmat, amelyben „minden egyes ember szabad fejlődése az összesség fejlődésének feltétele." Ilyen társadalmat épitettek fel a Szovjetunióban és ilyen társadalom alapjait rakják le a népi demokratikus országokban. A burzsoá-földesuri kizsákmányolás megszüntetése után ezekben az országokban szabad kibontakozásnak indulhatott a dolgozó ember tehetsége és képessége, fokozódott alkotóereje.

Az imperializmus ideológusai és politikusai a népi demokrácia és a szocializmus ellen folyiatott propagandájuk során igyekeznek kihasználni a dolgozó tömegek egyes rétegeinek maradi gondolkodásmódját. Céljuk, hogy propagandájukkal elriasszák ezeket a rétegeket a szocializmustól és a népi rendszer ellenségelvé tegyék. A kapitalisták például közel száz éve azt állitják, hogy a kommunisták meg akarják szüntetni a becsületes, egyéni munkával szerzett magántulajdont, amely szerintük az egyéni szabadság és önálló tevékenység alapja. Következésképpen azt állitják, hogy a kommunisták meg akarják szüntetni az egyént is. Az emlitett állitás hazug voltára az is rávilágit, hogy a Román Népköztársaság Alkotmányának 12 szakasza, amely az állampolgárok jogaival foglalkozik, leszögezi, hogy a munkával és a megtakaritással szerzett jövedelem, az olyan ingatlan vagyon, mint a lakóház és a háztáji gazdaság, a háztartási és a személyi használatu tárgyak személyi tulajdont képeznek és ezeknek öröklési jogát a törvény szentesiti. A mindennapi élet is igazolja, hogy kormányunk kölcsönökkel siet azoknak a dolgozóknak a segitségére, akik magánházat szeretnének épiteni, az egyénileg gazdálkodó parasztok állami kölcsönnel fejleszthetik gazdaságukat. A gyakorlat tehát azt bizonyitja, hogy nem a kommunisták akarják eltörölni a tulajdont, az egyéni becsületes munka jogos jutalmát, hanem a kapitalizmus. „A kommunizmus megszünteti a burzsoá magántulajdont, amelynek az az előfeltétele, hogy a társadalom óriási többségének nincs tulajdona. A burzsoák azt állitják, hogy a kommunizmus a burzsoá tulajdon megszüntetésével megszünteti az egyént. Beismeritek tehát, hogy akit ti egyénnek tarttok, az nem más, mint a burzsoá, a polgári tulajdonos. Ezt az egyént csakugyan meg kell szüntetni." (Marx, Engels: A Kommunista Párt kiáltványa).

Szabadságon a burzsoá a kereskedelem szabadságát, a bérmunka kizsákmányolásának szabadságát érti. A burzsoázia az ember egyéni értékeit csereértékké változtatta és igy az emberek között nem marad meg semmiféle más viszony, mint a pénz, a haszon, a „kápé" viszonya Az ember tiszta és nemes érzelmeit önző számitásokba fojtotta. A költőt, művészt, tudóst bérrabszolgájává tette. A családi viszonyt, a férj és feleség, a szülő és gyermek viszonyát, a becsületet és lelkiismeretet, a kereskedelem adás-vétel tárgyává változtatta. A kapitalista társadalomban a házasságok vagyon és társadalmi hovatartozás alapján történtek és történnek, a vagyonért testvéri- és szülőgyilkosságok százával történnek. A munkás a burzsoá társadalomban csak a burzsoá tőkéjét gyarapitja, a munkás csak azért él, hogy a tőkést gazdagitsa és csak annyira él, amennyire a tőkések érdekei ezt megkivánják.

„A polgári társadalomban a tőke önálló és személyes, a munkálkodó egyén ellenben önállótlan és személytelen.

És ennek az állapotnak az eltörlését nevezi a burzsoázia az egyéniség és a szabadság eltörlésének. Joggal. Valóban a burzsoá egyéniség, a burzsoá önállóság és a burzsoá szabadság eltörléséről van szó." (Marx—Engels: A Kommunista Párt kiáltványa).

Az imperialista propaganda az éter hullámain olyan „szabadságjogokat" hirdet, amelyeket a kapitalista államokban nem biztositanak a dolgozóknak. Vajon a kapitalista társadalomban független-e a munkás a tőkésvállalkozótól, a paraszt a földbirtokostól, a monopoltőkétől és az imperialista államtól, amelyek tönkreteszik az adóval és a monopolárakkal. Szabad-e az ujságiró és az iró a tőkés kiadótól, a rádió a finánctőkétől és a „közvélemény" hasonló irányitóitól, akik monopolizálják a kiadást, megvásárolják az iró és ujságiró tollát és lelkiismeretét? És vajon lehet-e szabad a tudós a tőke mágnásaitól, akiknek tulajdonában vannak a kutatóintézetek, laboratóriumok?

Milyen társadalmi és személyi szabadságjogokról beszélhet az „Amerika hangja", vagy a „Szabad Európa" rádióleadó, mikor a nyugati országokban a dolgozóknak nincs joguk a munkára, a pihenésre, a művelődésre, az öregségi ellátásra és a gyógykezelésre. Vajon nálunk hány munkás megy állami költségen, kedvezményes áron pihenőszabadságra? Vajon minek nevezhetjük azt, hogy a különböző társadalmi szervezeteknek nincsenek gyüléstermeik, nyomdáik, hogy a haladó politikai pártokat üldözik, betiltják, a munkásság képviselőit börtönbevetik, vagy fizetett banditák, gyilkosok terrorizálják, hogy az embereken, megalázó faji megkülönböztetést az imperialista állam elősegiti és buzditja? Milyen személyi szabadsága lehet a munkanélkülinek, amikor hónapokig, vagy évekig nyomorog és kész a legnehezebb munkát is elvállalni, hogy megmenthesse családját az éhhalálról?

Az emlitett tények fényénél világosan láthatjuk, mennyire hamis az imperialista propaganda és mit jelent a valóságban a szabadság az imperialista országokban.

Ma már nem lehet demagóg propagandával félre vezetni a dolgozó népet, mert tudja, hogy igazi szabadság csak ott van, ahol megszünt a kizsákmányolás, ahol nincsen munkanélküliség és nyomor, ahol az ember nem retteg attól, hogy holnap esetleg elveszti munkáját, lakását, kenyerét. Ma öntudatosan harcolnak a dolgozó tömegek a szabadságukért, az imperialista kizsákmányolás és elnyomás ellen. Ezt bizonyitja az ázsiai és afrikai gyarmati és félgyarmati népek szabadságharca, a tőkés országok dolgozóinak harca a kizsákmányolás ellen.

A világ dolgozó népe tisztában van azzal, hogy egyedül a szocialista demokrácia biztositja a dolgozók igazi szabadságát. Nemcsak hirdeti a különféle szabadságjogokat, hanem anyagilag, gazdaságilag, a szocialista gazdaság egész rendszerével, a népművelés és szociális biztositás rendszerével lehetőséget ad gyakorlásukra is. A szocialista rendszer minden állampolgárnak biztositja a munkára, pihenésre, a művelődésre, betegellátásra és öregségi ellátásra való jogot, biztositja a férfi és a nő, a fajok, nemzetek és népek teljes egyenjogusságát a gazdasági, társadalmi, politikai és kulturális élet minden területén.

A szocializmus alapelve: mindenki képessége szerint dolgozik a munkájának mennyisége és minősége szerint részesül a társadalom termékeiből. Aki jobban dolgozik azt jobban tisztelik és többre becsülik. Csak a szocialista államokban lehetséges, hogy egyszerü munkásokat és parasztokat, akik tegnap még teljesen ismeretlenek voltak, ma egyéni munkájuk, egyéni képességeik és hősiességük eredményeképpen az ország ismeri, tiszteli és becsüli. Ilyenek nálunk az élmunkások, ujitók és észszerüsitők. Ki nem ismeri városunkban Nagy Józsefet, a G. Dimitrov vagongyár többszörös ujitóját, vagy Lascu Ilie ujitót és élmunkást a I. Ranghet gyárból?

Soha egyetlen országban vagy társadalmi rendszerben sem fejlődtek olyan gyorsan a dolgozók alkotóerői és képességei, mint a szocialista országokban. Az egyéni tehetség és az egyéni munka, magukat a dolgozókat, az egész társadalmat, az egész népet szolgálja, nem pedig egy maroknyi kizsákmányoló meggazdagodását, mint a kapitalista államokban. Korunk egyik legnagyobb felfedezését, az atomenergiát az Egyesült Államok reakciós körei az imperialista politika, a diplomáciai nyomás és zsarolás eszközévé változtatták, pusztitó fegyverek gyártására és egy ujabb háboru kirobbantására akarják felhasználni, mert óriási nyereségeket hozna nekik. A kapitalista társadalomban a tudósok és feltalálók akarva — nem akarva az imperialista reakciós köröket szolgálják, mivel az ő fizetett alkalmazottaik.

A szocialista társadalom ezzel szemben minden felfedezést és minden találmányt a dolgozók szolgálatába, a nép szolgálatába állit. A szocialista társadalomban mindig több lehetőség van az emberek egyéni képességeinek érvényesitésére és fejlesztésére, mint amennyit az egyén felhasználhat. Például hazánkban 1948—1955 között 32.6 milliárd lejt költöttünk a közoktatásra és ösztöndijakra, orvosi gyógykezelésre, a dolgozók és gyermekek üdültetésére,

Hírek az egész világból

Az ENSz ülésszakának munkálatai

A Román Népköztársaság képviselőjének beszéde az Egyesült Nemzetek Szervezete ülésszakán

NEW YORK. Az Agerpres különtudósitójától:

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének ülésszaka tiz napi félbeszakitás után szerdán délután folytatta munkálatait. Mig a 2-es, 3-as, 4-es és az 5-ös számu bizottságok folytatták régebben megkezdett tevékenységüket, az 1. számu bizottság január 2-i ülésén a napirendet tárgyalta és szavazta meg. Hosszas vita fejlődött ki a bizottság elé kerülő kérdések sürgősségi sorrendjére vonatkozólag. Végül is azok a körök, amelyeknek érdekük a nemzetközi biztonság és a béke létfontosságu kérdései elsődleges tárgyalásának halogatása, elérték a lefegyverzés kérdése megvitatásának ujbóli elhalasztását. Ugyanakkor szavazattöbbséggel olyan napirendet erőszakoltak ki, amely nem felel meg a kérdések tényleges sürgősségének. Az Egyesült Államok képviselője azzal próbálta igazolni az ujabb halasztást, hogy az „amerikai küldöttségnek még két hétre van szüksége a lefegyverzési bizottság jelentésének áttanulmányozásához". Világos az, hogy ebben az esetben nem lehet szó arról, hogy az „Egyesült Államoknak nem volt ideje a kérdés tanulmányozásához", hanem az, hogy megkisérlik elodázni a lefegyverzés kérdésében beterjesztett fontos szovjet javaslatok tekintetbevételét.

A csütörtöki vita felszinre hozta azt is, mi is volt az oka annak, hogy olyan állhatatosan követelték a koreai kérdés tárgyalását. Mint ismeretes, a bizottságnak a „koreai kérdésben" meg kellett vizsgálnia és vitatnia a Korea egyesitésére és ujjáépitésére kiküldött ENSz-bizottság jelentését, valamint az indiai kormánynak a volt hadifoglyok kérdésével foglalkozó jelentését. Annak ellenére, hogy a dél-koreai kormány többizben is kifejezte a fegyverszünet megszegésére vonatkozó szándékát — s ezt a tényt az ENSz-bizottság is elismeri — és minden kapcsolatot megakadályozott a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányával az egyesités kérdésének megfelelő módon való rendezésére, az Egyesült Államok küldöttsége azt javasolta a bizottságnak, hogy a vitán csak Dél-Korea képviselői vehessenek részt.

Krishna Menon, India küldötte mindkét fél meghivását javasolta. Inditványát számos delegátus támogatta. Több ország képviselője tiltakozott az ellen a megkülönböztető jellegü politika ellen, amelyet az Egyesült Államok igyekszik meghonositani az ENSz tevékenységének különböző területén. Ezek a küldöttek felhivták a bizottság figyelmét arra, hogy a koreai kérdésben azért nem tudnak tényleges eredményt elérni, mivel évek óta következetesen megakadályozzák a Koreai Népi Demoknatikus Köztársaságot abban, hogy törvényes jogainak megfelelően szavát hallassa az Egyesült Nemzetek Szervezetében.

Silviu Brucan, a Román Népköztársaság ENSz képviselője

az indiai módositó javaslat mellett foglalt állást. Beszédében rámutatott arra, hogy a kérdés vitájának célja Korea békés egyesitésének kell lennie, s nem az, hogy kiélezze a két fél közötti ellenségeskedést. Silviu Brucan kifejtette, hogy az az érv, melynek értelmében megkisérlik meggátolni a Koreai NDK-t abban, hogy résztvegyen a kérdés tárgyalásában, teljesen alaptalan „A Koreai Népi Demokratikus Köztársaságot az agresszió hamis vádjával illetve, megakadályozzák abban, hogy felemelje szavát, ugyanakkor vannak államok, amelyek nyilvánvaló agresszsiót követtek el, ennek ellenére résztvesznek az Egyesült Nemzetek Szervezete vitáin és általános tevékenységében" — hangsulyozta Silviu Brucan. A Román Népköztársaság ENSz képviselője megjegyezte, hogy „amennyiben okulni akarunk a mult tapasztalataiból, ugy mindkét érdekelt felet meg kell hivnunk a kérdés tárgyalására".

Az Egyesült Államok inditványa szavazattöbbséget nyert s igy, mint a multban is, a koreai kérdés nem nyerhetett méltányos megoldást a világ e táján bizonytalanságot és háborus veszélyt fenntartani igyekvő körök megkülönböztető és támadó politikája következtében.

Jordánia követeli Gaza tartomány kiüritését

AMMAN. (Agerpres.)

A jordániai parlament alsóháza táviratot intézett az ENSz-hez, amelyben követelte, hogy Izrael üritse ki Gaza tartományt, és vonja vissza csapatait az Egyiptom és Izrael közötti régi fegyverszüneti vonalon tulra.

A távirat rámutat arra, hogy „az izraeli fegyveres erők által Gaza tartomány területén elkövetett rablások, gyilkosságok és rombolások az ENSz azonnali közbelépését és semleges vizsgálóbizottság kiküldését teszik szükségessé."

—o—

Néhány mondatban

MOSZKVA. (Agerpres.)

Az indiai kormány meghivta G. K. Zsukov szovjet marsallt, hogy 1957 január második felében látogassa meg Indiát. Zsukov marsall elfogadta a meghivást.

★

DELHI. (Agerpres.)

Madhia Pradesh hindu állam Indore nevü városában január 2-án állat- és baromfitenyésztési kiállitás nyilt. A megnyitó ünnepségeken Pandjabrad Deshmunh földmüvelésügyi miniszter beszédet mondott.

★

LONDON. (Agerpres.)

Alfred Mannings, ismert angol festő müvész, az Angol Királyi Müvészeti Akadémia volt elnöke, orosz müvészeti kiállitás rendezését javasolja 1957-ben Angliában.

Mannings hangsulyozza, hogy a Királyi Akadémiának az orosz müvészeti kiállitás megrendezésére irányuló kisérletei az angol külügyminiszter ellenkezésébe ütköznek.

★

OSLO. (Agerpres.) Az ADN jelenti:

A norvég kereskedelmi vállalatok és a Német Demokratikus Köztársaság között 1957-re szóló 120,7 millió korona értékü árucsere forgalmi egyezmény jött létre. Eszerint Norvégia vasércet, gyógyszerárut, halmáj-olajat, halat, sportfelszerelést, textilt és egyéb árut szállit a Német DK-nak. A Német DK pedig technikai felszerelést, gépkocsit és motorkerékpárt, hangszereket, textilárut, cukrot és egyéb árut szállit Norvégiának.

—o—

A Bolgár Népköztársaság és a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság közötti árucsereforgalom

BELGRÁD. (Agerpres.)

A Borba cimü lap jelenti, hogy Jugoszlávia és Bulgária között egyezmény jött létre, amely szerint 1957-ben a két ország között hét millió dollár értékü árucsere-forgalmat bonyolitanak le. Jugoszlávia gépeket, szállitóeszközöket, acél-hengerelt árut, textil- és bőrárut orvosi müszereket és egyéb árut szállit Bulgáriának.

Bulgária tengerit, vetőmagot, kőszenet, kőolajat és porcellánárut, textilt és bőrt, tartósitott gyümölcsöt és főzelékfélét, vegyszereket, gépeket és egyéb árut szállit Jugoszláviának.

„A francia kormány valóságos irtóhadjáratot visel az algériaiak ellen"

A Szakszervezeti Világszövetség emlékiratot intézett az Egyesült Nemzetek Szervezete közgyüléséhez

PRÁGA. (Agerpres). A CSETEKA jelenti:

A Szakszervezeti Világszövetség közzétette az Egyesült Nemzetek Szervezete közgyüléséhez intézett emlékiratát, amely hangsulyozza, hogy:

„A Szakszervezeti Világszövetség 88 millió tagja nevében elégtétellel vette tudomásul az ENSz-közgyülés egyhangu határozatát, hogy napirendre tüzi az algériai kérdés tárgyalását".

Az emlékirat hangoztatja, hogy csak az algériai tüzszünet utján kerülhet sor tárgyalásokra a szabadságért küzdő algériai nép valódi képviselőivel. Ezek a tárgyalások, amelyeknek folyamán meg lehetne alapozni az algériai kérdés békés uton és az ENSz alapokmányának szellemében való rendezését, csak akkor lehetnek eredményesek, ha őszintén elismerjük az algériai nép függetlenségi törekvéseinek jogosságát.

„A Szakszervezeti Világszövetség — hangzik az emlékirat — különösen fontosnak tartja az algériai kérdést és az Egyesült Nemzetek Szervezete alapokmányának egyik alapelvét képező szabad önrendelkezési jogukért küzdő dolgozók, az algériai nép törekvéseit. A Szakszervezeti Világszövetség reméli, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete minden rendelkezésre álló eszközt felhasznál arra, hogy végetvessen az algériai nép szenvedéseinek és rabságának és teljes mértékben támogatja nemzeti törekvéseit".

Az emlékirat elitéli a francia kormánynak az algériai nép ellen akcióit, a rendőrküldözéseket és tömegletartóztatásokat. Ugyanakkor megjegyzi, hogy a francia kormány valóságos irtóhadjáratot visel az algériaiak ellen.

„Tiz és tizezer különböző felfogásu és különböző társadalmi rétegekből származó algériait börtönöztek be és zártak koncentrációs táborba. Másokat minden birósági tárgyalás nélkül kivégeztek, avagy rövid uton halálra itéltek — hangoztatja az emlékirat. — Ezernyi hazafit, demokratát és szakszervezeti vezetőt vadállati módon meggyötörtek. Ám a francia hatóságok, az erőpolitika letagadhatatlan csődje, a hivatalos nyilatkozatok ellenére is fokozzák a megtorló intézkedéseket és egyre drákóibb rendszabályokat léptetnek életbe a háborus politika ellenzőivel szemben".

„A Szakszervezeti Világszövetség határozottan reméli, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete egész tekintélyét latbaveti e végetvet az algériai vérontásnak. Ugyanakkor megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy meg is valósitsa az ENSz alapokmánya alapelveit éspedig a népek szabad önrendelkezési jogának elismerését és az államok közötti ellentétek békés uton való rendezését" — hangoztatja befejezésül a Szakszervezeti Világszövetség emlékirata.

a müvészet és irodalom felvirágoztatására.

Ezen az összegen kivül első ötéves tervünk során 3,5 milliárd lejt meghaladó összeget forditottunk a kultura, az oktatás, a közegészségügy és a sport fejlesztésére. Iskolákat, főiskolákat, tudományos kutatóintézeteket, szinházakat, filmszinházakat, muzeumokat, kulturotthonokat, kórházakat és sporttelepeket épitettünk.

Növekedett az elemi és középiskolák, főleg pedig a hétosztályos iskolák száma az ipari központokban és a falvakon. Növekedett az egyetemi fakultások és az intézetek, valamint az egyetemi hallgatók száma.

Tanulási lehetőséget teremtettünk a termelésben dolgozók számára is. Fellendült a látogatási kötelezettségnélküli oktatás, amely lehetővé teszi a dolgozóknak, hogy elvégezzék közép- és főiskolai tanulmányaikat, anélkül, hogy abbahagynák termelőmunkájukat.

Az RNK-ban biztositják a feltételeket a nemzeti kisebbségek anyanyelvén folyó oktatás fejlődésére.

Mindezek elvitathatatlan tények, amelyek az egyén és az egész társadalom állandó fejlődését biztositják. Az egyén felszabadulásának és minden irányu szabad fejlődésének az alapja, hogy a munkásosztály megteremtse a saját államát, hogy a társadalom élére álljon és a dolgozó tömegekkel szövetségben felszámolja a kizsákmányoló osztályokat, megszüntesse a kizsákmányolást, felépitse a szocialista társadalmat. Ezzel a dolgozók a történelmük öntudatos és szabad alkotóivá válnak.

A szocializmus kérdése napirendre került Európa és Ázsia több országában. Ez nem tetszik a különböző imperialistáknak, országok vezető köreinek. Érthető is. Félnek a szocializmustól, félnek a szocialista országoktól, amelyek példaképül szolgálnak az egész haladó emberiségnek.

Soós Elek

legújabb táviratok

Megkezdődtek a tárgyalások a Német DK és a Szovjetunió kormányküldöttségei között

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Pénteken reggel a Kremlben megkezdődtek a tárgyalások a Német Demokratikus Köztársaság és a Szovjetunió kormányküldöttségei között.

Grigore Preoteasa látogatása az ENSz főtitkáránál

NEW YORK. (Agerpres).

Grigore Preoteasa, a Román Népköztársaság külügyminisztere, Atanasie Joja, a Román Népköztársaság állandó ENSz képviselőjének kiséretében csütörtökön, január 3-án látogatást tett Dag Hammarskjöldnél, az Egyesült Nemzetek főtitkáránál.

A bajor miniszterelnök az uj nyugatnémet hadsereg ellen

MÜNCHEN. (Agerpres).

Högner bajor miniszterelnök, a szociáldemokrata párt tagja rádióbeszédet mondott, amelyben állást foglalt az uj nyugatnémet hadsereg ellen. Kijelentette, hogy a Bundeswehr megalakitása ujabb terheketró majd a német nép vállára, azonfelül, amely a náci uralom és a világháboru következménye. A bajor miniszterelnök beszédében rámutatott Németország felfegyverzésének következményeire. „Vajon valutánk meg tudja-e tartani értékét a gyors felfegyverzés közben?" — tette fel a kérdést Högner, majd rámutatott arra, hogy a német pénzt kétszer értékelték le egy nemzedék életében. Ez természetesen kimondhatatlan nyomort zuditott a német népre.

Az Indiai Nemzetközi Kongresszus Párt szerkesztési bizottságának ülése

INDORE. (Agerpres).

Január 3-án, csütörtökön délután az Indiai Nemzeti Kongresszus Párt szerkesztési bizottsága ülést tartott. A bizottság helybenhagyta a párt 1956. évi tevékenységéről szóló jelentést, amelyet Narayan, az Indiai Nemzeti Kongresszus Párt főtitkára terjesztett elő.

Dhebar, a párt elnöke, beszédében hangsulyozta, hogy az Indiai Nemzeti Kongresszus Párt az utóbbi nyolc év folyamán jelentős erőfeszitéseket tett a világbéke megőrzésére. Beszéde során kitért a következő választások alkalmával a párt előtt álló feladatokra.

A bizottság ezután elhatározta, hogy 1957 augusztus 15-én és 16-án egész Indiában megünneplik a nemzeti szabadságharc 100 éves évfordulóját.

A bizottság ezután az alapszabályt módositó javaslatokkal foglalkozott. Helybenhagyta azt a módositást miszerint: „az Indiai Nemzeti Kongresszus Párt célja, Indiában szövetkezeti szocialista társadalom épitése".

Ezután Nehru miniszterelnök mondott beszédet és beterjesztette a párt választási kiáltványtervezetét.

Az Indiai Nemzeti Kongresszus Párt szerkesztési bizottságának ülése Pant belügyminiszter beszédével ért véget, aki támogatta a kiáltványtervezetet.

Az indonéziai politikai helyzet

DZSAKARTA. (Agerpres.)

A dzsakartai politikai megfigyelőknek az a véleménye, hogy a Masumi-pártnak a kormány megbuktatására irányuló elkeseredett igyekezete ellenére Ali Szasztroamidzsozso kormánya szilárdan tartja magát. A Masumi-pártnak a Szasztroamidzsozso elnöksége alatt álló koaliciós kormányban résztvevő öt tagja igyekezett rábirni minisztertársai, nyujtsák be lemondásukat, hogy ezáltal megbuktassák a kormányt.

Az United Press sajtóügynökség szerint, a Masumi-párt kisérletei nem vezettek sikerre. A Nahdatul Ulama párt — a muzulmán klerikális párt — képviselői bejelentették, hogy továbbra is résztvesznek a koaliciós kormányban. Jól értesült körök véleménye szerint, ha a Masumi-párti miniszterek kiválnak a kormányból, Szasztroamidzsozso miniszterelnöknek akkor is sikerül parlamenti tbbségre szert tennie, annál is inkább, mert számithat a baloldali csoportosulás támogatására.

★

DZSAKARTA. (Agerpres.)

Indonéziában nő a Szasztroamidzsozso kormányt támogató és a reakció cselszövései elleni népi mozgalom. Ez az 1945. évi nemzeti forradalom elveiért inditott harc és a demokratikus erők egyesitése jegyében folyik.

A Nemzeti Kongresszus Tanácsa felhivására Bandungban nagygyülést tartottak, melyen körülbelül százezer dolgozó vett részt. A nagygyülésen határozati javaslatot fogadtak el, mely támogatja a Szumatra északi és központi részén folyó zavargások felszámolására irányuló kormányintézkedést és felhivja a kormányt: lépjen fel határozottan azok ellen, akik veszélyeztetik a demokráciát, a köztársaság egységét és biztonságát.

A nagygyülés résztvevői ugyanakkor kérték, hogy a kormány tegyen meg minden lehetőt a bandungi értekezletnek a gyarmati uralom felszámolására a „kerekasztal" értekezleten hozott holland-indonéz egyezmények hatályonkivül helyezésére vonatkozó törvény teljes és mielőbbi alkalmazása és az ország gazdasági fejlesztését előiró ötéves terv teljesitésére vonatkozó határozatainak valóraváltására.

—o—

Az ujév első munkanapja Magyarországon

BUDAPEST. (Agerpres.)

Magyarországon január 2-án volt az ujév első munkanapja. Budapest, Pécs, Szeged, Debrecen, Szombathely és más ipar központok gyárai és üzemei megkezdték a munkát. Az ujév első munkanapján tiz- és tizezer bányász szállt le a munkahelyére. A széntermelés azonban csak egy harmada a szükséges mennyiségnek. Ez természetesen érezhetően befolyásolja az ipari üzemek tevékenységét, az élet rendes mederbe terelését mind a városokban, mind a falvakon. A kormány számos technikai természetü intézkedést szándékozik életbeléptetni a szénbányászat termelékenységének növelésére.

Hírek közlemények Hírek

Az esti egyetem

közli az I. és II. éves tanulókkal, hogy az előirt előadásokat január 7-én tartják meg.

Szimfonikus hangverseny

Az Aradi Állami Filharmónia szimfónikus zenekara szombaton, január 5-én este nyolc órai kezdettel tartja a Kulturpalotában 13. hangversenyét. Müsoron: Haendel: V., D-dur Concerto Grosso (Aradon először); Saint-Saens: g-moll zongoraverseny; Capoianu: II. szvit (Aradon először); Schubert: IV., c-moll (tragikus) szimfónia. Vezényel Popa Mircea, a Temesvári Állami Filharmónia karnagya, zongoraszólót játszik Altenliu-Pitis Ana Bukarest).

IDŐJÁRÁS

Szombaton, január 5-én, főleg felhős idő, gyenge havazás, a hőmérséklet csökken. Napközben 0 — minusz 3, éjszaka pedig minusz 2—5 fok között váltakozik. Mérsékelt szél. Helyi ködképződés.

A következő két napon: változó idő, a hőmérséklet nem változik lényegesen.

Rádiómüsor

Szombat, január 5.

BUKAREST I.: 6: Könnyüzene. 6.25: Dalok. 7: Hirek és központi lapszemle. 7.10: Népzene. 7.30: Közlemények. 7.35: Reggeli hangverseny. 8: Megérkezett a postás. 8.15: Lapszemle. 8.30: Zene. 9: Szonáták. 10: Szimfónikus hangverseny. 11: Hirek. 11.05: Énekhangverseny. 11.45: Háztartási tanácsadó. 11.50: Hazafias dalok. 12.10: Az egész világ népi dalaiból és táncaiból. 12.40: Operaáriák. 13: Hirek. 13.05: Közlemények és zene. 13.10: Déli hangverseny. 14: Hangverseny. 14.45: Román könnyüzene. 15: Hirek. 15.05: Zenemüsor dákok és tanulók számára. 16.15: Itt Moszkva beszél! 16.45: Dalok. 17: Hirek. 17.19: Könnyüzene. 18.05: Hangverseny. 19: Hirek és kommentár. 19.10: Népszerü román népi dalok. 19.45: Könnyüzene. 19.55: „Jóéjszakát gyerekek". 20.45: Román népdalok és táncok. 21: Nemzetközi események beszámolója. 21.15: Román népi dalok és táncok 22: Hirek, sporthirek. 22.30: Tánczene. 23.52: Hirek.

BUKAREST II.: 14: Hirek. 14.03: A népek zenéjéből. 14.40: Énekhangverseny. 15: Közlemények és zene. 15.15: Könnyüzene. 15.35: Népi muzsika. 16: Hirek. 16.20: Szimfónikus zene. 17.30: A rádió énekkarának hangversenye. 18: Hirek. 18.10: Népszerü könnyüzeneszámok. 18.50: Közlemények és zene. 19: Tánczene. 19.45: Népi dalok. 20: Hirek. 20.03: Zenés fejtörő. 21: Hirek. 21.05: Tánczene. 22.30: Román népzene. 23: Hirek és sporthirek. 23.15: Szimfónikus hangverseny. 24: Tánczene.

A hét filmjei

Dózsa György: január 6-ig: BONYODALMAK A ZENE KÖRÜL. 10 és 12 órakor matiné. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. N. Bălcescu január 7-ig: A FIU. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. I. L. Caragiale: KOCSETKOV ÖRVEZETŐ ESETE. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor — Herbák János: VOLNITA. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Ifjusági mozi: VIZKERESZT. — AZ IFJUSÁG ÜNNEPE. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Solidaritatea (Gáj): LEANA Előadások: hétköznap 5 és 7 órakor, vasárnap 3, 5 és 7 órakor. Hétfőn nincs előadás. Gorkij Maxim: (Mikelaka): A VÁROS PEREMÉN.

Gyermekek figyelem!

Szombaton, január 5-én délután 4 órakor

Hókirálynő

meséjét láthatjátok a bábszinházban.

OTT LEGYETEK!

Családi segélyre jogosultak figyelmébe

A városi néptanács társadalomjóléti osztálya tudomására hozza mindazoknak, akik családi segélyben részesülnek, hogy a családi segély 1956 októberre esedékes összegét ez év januar 10 és 25 között fizetik a városi néptanács épületében (2. számu szoba). A segélyre jogosultaknak igazolványt kell hozniok a vállalat, vagy intézmény vezetőségétől, amelynél dolgoznak.

AMI SZILVESZTERI LAPUNKBOL KIMARADT...

B. BRODOV:

RIADALOM

Fiatalember lépett be az irodába. Tyimofej Nyikolájevics Tyeleszkopov osztályvezető kérdöen emelte rá a szemét.

— Grafikus vagyok, plakátrajzoló · közölte a látogató.

— Szemjon Petrovics küldte?

— Igen.

— Üljön le kérem. — Az osztályvezető cigarettára gyujtott és összehuzta egy csomóba az irógasztalon heverő papirokat. — Tiz plakátot szeretnék öntől rendelni. Nagy kartonlapokra élénk szinekkel.

— Kérem — mondta a festő.

— Már megszövegeztem, mit kell irni rájuk — nyujtott oda Tyeleszkopov egy papirlapot a művésznek.

Az átfutotta.

— Nos?

— Tökéletes — jelentette ki udvariasan a festő. — Az ön felhivása ugy hangzik, mint egy örökigazság.

A bók sziven találta az osztályvezetőt, menten szimpatikusnak, okosnak és tehetségesnek tünt fel előtte a szerény fiatalember.

— Akkor, kérem, vegye magához a szöveget és sürgősen fogjon munkához.

Alig hogy a festő elment, Tyeleszkopov észrevette, hogy eltünt egy bizalmas irat. Előszedte a páncélszekrény egész tartalmát és átnézett minden kis papirdarabkát, nem találta. Benézett az asztal, a karosszék alá, felturta az irógasztalfiókot, a zsebeit. Hiába. Hova tünhetett az irat? Reggel még itt volt, erre emlékszik. Napközben lement egyszer a büffébe. Sietségében talán nyitvafelejtette a páncélszekrényt?... Csak nem surrant be valaki az irodájába? Nem lehet... A munkatársaiban megbizik, idegen pedig csak egy volt ma itt, a festő... Az lopta el!

Azonnal magához hivatta telefonon Szemjon Petrovics Siskin mérnököt.

— Ki az a festő, akit hozzám küldött? — kérdezte haragosan.

— A fiam barátja. Együtt járnak a technikumba.

— De mi a neve?

— Kosztyának hivják — felelte kissé akadozva a mérnök.

— Mi a vezetékneve?

— Azt nem tudom — ismerte be Szemjon Petrovics.

— Ön beajánl valakit egy komoly hivatalba és még a nevét sem tudja? Micsoda felelőtlenség!

— Történt valami? — kérdezte alig hallhatóan Szemjon Petrovics.

Tyeleszkopov megnézte be van-e zárva az ajtó, és szótagolva suttogta:

— Ellopott egy titkos okmányt! De egyelőre ne szóljon senkinek! Őszintén szólva, nekem ez az ember már az első pillanatban sem tetszett. Sok időnk egyébként nincs a beszélgetésre, azonnal cselekednünk kell. Vegye az autót és azonnal keritse elő azt az embert.

A mérnök elment. Tyeleszkopov feladá járkált az irodájában. Riasztó gondolatok foglalkoztatták. Hátha nem a festő volt? Itt is lehet rosszakarója, aki kellemetlenséget akar neki... Közben a festőnek befolyásos rokonai lehetnek és zajt csinálnak, hogy megvádolt egy ártatlan embert.

Félóra mulva megjött Szemjon Petrovics a festővel. A fiatalember sápadt volt és feszülten figyelte, miért hivták vissza ilyen lóhalálban. Tyeleszkopov elfogta az értetlen tekintetet és rákiáltott:

— Azonnal adja vissza a titkos iratot, amit eltulajdonitott, különben...

— Én semmiféle iratot nem loptam el — kiáltott fel a festő. — Ezt a papirt maga adta ide... — a festő kivett egy lapot a zsebéből és odanyujtotta Tyeleszkopovnak.

— Ez az — kiáltott fel boldogan az osztályvezető. — De hiszen ez a plakátok szövege! — Tyeleszkopov megforditotta a papirt. A titkos irat másik oldalán lendületes irással forró és lelkes szavak buzditották éberségre a dolgozókat.

LÁCI ÉLETKORA

— Hány éves vagy? — kérdezte valaki Lacitól.

— Nyolc. Kilenc lennék, de egy évet betegeskedtem.

GYERMEKSZÁJ

— Mert tudod, anyucikám, a Csugari, az mindig hencegni szok, hogy az ő apukája olyan erős, mint a csuda, mert az ő apukája tüzoltó és soffőr és mozdonyvezető és tengerészkapitány és filmszinész és franciául ugy hivják, hogy Zserár Filip, és én erre mondtam, hogy az semmi, mert az én apukám futballista és jobban focizik, mint a Kocsis Sanyi, csak most nem ér rá, és erre azt mondta a Csugari, hogy az semmi, mert az ő apukája kiskirály, de én aztat már nem hittem el, és aztat mondtam, hogy nem igaz, csak ugy mondod, hogy kiskirály, mert sose volt kiskirály és erre a Csugari kinyujtotta a nyelvét és aztat mondta, hogyha megpukkadsz is, kiskirály, ha nem hiszed, gyere el, nézd meg, már le is váltották őtet.

Gergely Miklós

IDŐBEOSZTÁS

A tanitó felszólitotta a gyerekeket, irják le napi időbeosztásukat. Pista a következőket irta dolgozatában:

8-tól 1-ig: tanulok az iskolában.
1-től 2-ig: hazamegyek és ebédelek.
2-től 5-ig: megtanulom a leckéket.
5-kor: uzsonnázom.
6-tól 8-ig: növök.

Egy humorista szemével

Minél távolabb lesz tőlem a Szovjetunió, annál élesebben rajzolódik ki bennem a sok szép élmény. Az első estén Moszkvában, ahol ugy állottam a hatalmas forgalomban, mint gyerek, akit kitettek a jégre. Ugy éreztem magam, mint egy kuglibaba, aki vasárnap a vendégek kénye-kedvének van oda rakva. Várok a „trolira", libasorban, itt igy szokták meg, nincs „rumli", nincs kapkodás. Felszállok, persze hátul, szépen várok a soromra, elől felkapaszkodik valaki, mondom Szasának, moszkvai barátomnak:

— Az ott elől, aki felszáll, biztosan rokkant. — Szasa rám néz:

— Lehet, de én külföldinek nézem.

A premier után virágerdővel a kezemben hagyom el a szinházat, a nézők közül sokan körülvesznek, simogatnak, karom rázzák, harasó, ocsin harasó, hallatszik mindenfelől. Jaj, ha ezt a kis Kabos látná, biztosan azt mondaná:

— Persze, hogy sikered van, hiszen nem értettek meg.

Az első ebédnél leülök az asztalhoz, s mivel volt még üres hely, odaül mellém valaki.

— Mozsna? — szól. Mondom:

— Tessék.

Együtt várjuk a pincért. Neki egy üveg vizet hoznak, tölt magának, jó húzása van, ugy nyelt le egy pohár vizet, mintha gyüszünyi lenne. Én is megszomjazom a várakozásban, kérdem:

— Szabad-e a vizből? — Megérti, tölt, ugyanolyan svunggal nyelem én is, azaz csak nyelném, mert belém szorul a szusz, könnyezem, krákogok. Amit én viznek néztem, az vodka. Az én asztaltársam mulat:

— Voda, voda — nevet és csapkodja az asztalt, ugy élvezi. Én meg mit tehetek mást, jó arcot vágok hozzá. Hát igy ismerkedtem meg a vodkával. Ebből az ismeretségből komoly barátság fejlődött ki közöttünk, mármint köztem és a vodka között. Nem krákogtam többet, sőt a nyers uborkát éppen ugy ettem, mint orosz barátaim és utána öntöttem magamba a vodkát, ahogy ott szokás.

Beszállok a liftbe a szállodában, a 17-ik emeleten lakom. Még be se mondtam, hogy a „szemnácat"-ra vigyen, mikor már fenn is vagyunk, és fenn vagyok, de a gyomrom az lent maradt. Expressz lift. Bár lenne lépcsőház, inkább ovalogolnék.

Éjjel telefont várok Pestről, bejön, orditok a telefonba, hogy a feleségem jobban hallja. Reggel a harmadik szomszédom megszólít. Magyar mérnök.

— Nézze, Alfonzó, az rendben van, hogy tizenöt év után igy szereti még az asszonyt, ahogy éjjel a telefonba belebömbölte, de legalább engem ne etessen ilyen naiv dolgokkal, hogy csak Te és dehogy anyukám, mindjárt lefekszem szinház után és hova gondolsz, csacsi, ilyen itt nincsen.

Ránézek; legközelebb inkább táviratozom, a posta kiméletesebb.

ALFONZÓ

—o—

JULIUS CAESAR JELENTÉSE

— Veni, vidi, vici!

— Ismerem, egészen jó tánodal.

BÁTOR BIRÁLAT

— Ma keményen megbiráltam az igazgatónkat!

— Nagyon helyes! Mit mondtál?

— Nyiltan megmondtam, hogy tulsokat dolgozik és nem törődik az egészségével.

EGYES VASUTI ÁLLOMÁSOKON DÁRUT ÁLLITOTTAK ÜZEMBE

Két daru beszélget:

— Mondja kartársam, milyen érzés az állomáson dolgozni?

— Felemelő.

NEM TIPIKUS, DE ELŐFORDUL

— Most elmondhatod részletesen, miért szakitottá! Jenővel.

— Ráérsz drágám?

— Hogyne. A hivatalból beszélek.

SZINES ADÁSOK A MOSZKVAI TELEVIZIÓ TERVÉBEN

— Jó szinben van a kedves férje!

— Hol látta?

— A televizióban.

Elárulom

hogy a nyolcadik napon, miután az Ur jól kipihente volt magát, elválasztá az alsó vezetéket a felsőtől és megteremté vala a villamosokat. Miután látá, hogy mindez jó, mondá: „Sokasodjatok, legyen annyi villamos, mint vizcsepp a tengerben, mint füszál a réten." És megsokasodának a villamosok, de nem vala ki utazzék rajtuk. Látván az Ur, hogy mindez nem jó, igy szóla a kilencedik napon: „Legyenek utasok. Ádám és Éva ivadékai népesitsék be a kocsikat, utazzanak kedvük szerint, ahova akarnak, az én gyönyörüségemre." És lőn annyi utas, hogy elfoglalák a lépcsőket és ütközőket is és ugy néztenek ki a száguldó villamoson, mint egy tulzásba esett barokk szobrász oltárán az Ur gyönyörüségére faragott bambinók.

Az időben pedig utazék vala a kettes számu villamoson egy asszonyság, kinek neve vala Éva, s kinek az Ur nagylelküen megengedé az utazást a vonalon mondván: Im, ezt az ülőhelyet néked adám, de halld intelmem: ne részesülj a potyautazás örömeiben, mert ki jegyet nem vált, azt szégvennek szégyenével lelökik az villamosról."

Éva pedig ült vala kényelmesen az ülésen, olyan peckesen, mint egykoron oldalborda korában és az Ur intelmeinek ellenére osztozék vala a potyautazás örömeiben.

Látván ezt az Ur, igen megharaguvék és elküldé vala arkangyalát, ki ellenőrnek vala alcázva, hogy büntetné meg Évát, ki ellenszegüle intelmeinek. Az arkangyal pedig olyan párbeszédet folytata a fizetni nem akaró Évával, hogy mindazok, akik együtt utaztanak, — mintha látták volna, hogy mezitelenek, — elszégyelék magukat, amikor hallák az trágár szavakat. Ezekutánna pedig az ellenőr kiutasitá a villamosról Évát, mondván: „Sok bajod lészen majd az ujságirókkal." És igy is lőn...

FIATALON, ÜDÉN

Csillogószemü, pirosarcu, fürgemozgásu asszony siet előttem az üzem udvarán. Amint mesterétől megtudtam, a sietés állandó és lényeges tulajdonsága. Munkájával példaképül áll az üzem összes dolgozói előtt.

Prisznyavek Hermina régi munkásnő. Noha már tullépte a zsenge évek határát, fiatalos munkakedvet áraszt magakörül. Munkáját kifogástalanul végzi, magatartása is kevés birálnivalót hagy maga után. A takarékossági versenyből mindig elsőként kerül ki.

Fáradhatatlan a szervezeti munkában. Még a pionir és ifjusági gyüléseken is mint tiszteletbeli tag elnököl vagy résztvesz, mindenhol hozzászól, biral, önbirálatot gyakorol, javasol és legtöbbször összegez. Tanfolyamokon sokan alig győzik kivárni, mig befejezi hozzászólását, mert a kérdések tisztázása végett jobbnak tartja elismételni a mások által elmondottakat, de igen értékesek másoktól leszürt egyéni konkluziói is. Igen alapos.

Aktivitását az otthoni környezetében is gyakorolja. Tesz-vesz, járkál, csapkod, biral férjet, gyereket, szomszédasszonyt. Házatáját szabad idejéhez mérten igyekszik rendbentartani. Otthoni munkájára jellemző a tervszerüség. Férje surol, fia mosogat, anyósa sepreget, ő szervez, munkatervet készit és lelkiismeretesen ellenőriz.

Napi huszonnégy óráját bőven jut ideje szórakozásra és alvásra is. Szereti a sematikus darabot, akkor is lelkesen tapsol és éljenez, amikor más passzivságból hallgat.

Az igen csekély, ugyszólván említésre se méltó hibái kiküszöbölésével, példaképül állhat valamennyi asszonytársa előtt.

ELLENŐR A KÖZÉPKORBAN

— Ne csináljon most itt fejetlenséget, mert jön az ellenőr.

Az oldalt
KÓTHAY TIBOR
szerkesztette

ÖTLETES MEGOLDÁS

Régi és ismételt meghivásnak tettem eleget, amikor beviharoztam Obluda tanfelügyelő irodájába. Az irógasztalnál ült, előtte papirköteg, s mély gondolatok fertőjében küzködött. Köszönésemet bólintással fogadta, majd szemüvegének dioptriáin keresztül egy szék felé irányitott tekintetével leültetett. Töprengése betöltötte a kis szobát, ahol szinte vágni lehetett a kétségbeesett gondolatokat.

— Mi történt Obluda? — közeledem. — Baj van? Talán furnak?

— Áh — legyint — annál is roszszabb...

Hirtelen felál, megtörli izzadt homlokát, s mérföldes léptekkel lefei száguldozik a kis irodában.

— A feleséged... a kisfiad... beteg?

— Fenét! Makkegészségesek. Idefigyelj... Te értesz valamiceskét az ilyesmihez... — kezdi elbeszélését, miközben kényelmesen elterpeszkedik egy széken. — Ezek engem a bolondokházába akarnak küldeni. Ki akarnak idegileg készitení. Érted? Kikészitenil — orditja.

— Dehát kicsoda? S miért? — kiváncsiskodom.

— Hát idefigyelj — folytatja remegő hangon — itt van egy tanár, valami Hatszöghy, vagy minek hivják. Minden áldott nap eljön ide, öklével ütögeti az irógasztalomat. Érted? Az én tanfelügyelői irógasztalomat, s azt akarja nekem megmagyarázni, hogy neki halvány fogalma sincs a nyelvtanról, meg az irodalomról, mert ő matematika-szakos, s követeli, hogy biztositsak számára egy matematika-tanszéket. Hallottál még egy ilyet? Már minthogy nem ért a nyelvtanhoz. Hát akkor hogy beszél? Hogy ir levelet? Aztán itt van az a másik, aki nyelvtan-szakos és matematikát tanit. Hogy is hivják?...

— Alanyi!

— Ugy van! Ismered?

— Hm...

— Nos, ez az Alanyi, mintha összebeszélt volna azzal a másikkal, minden nap eljön, szőrös öklével az orrom előtt hadonászik és...

— És azt akarja neked megmagyarázni, hogy őnekí halvány ibolya... (mit is akartam mondani?), ja igen... gőze sincs a matematikához, mert ő nyelvszakos.

— Ugy van — helyesel Obluda. — Na most kérdem én: hogy tud egyáltalán élni ez a piszok Alanyi, ha nem tud számolni. Mindenki becsapja: trafikos, a pincér, a kofa, a bérelszámoló... soroljam? S mindennek tetejére ott van az igazgató is, az a kajlafülü Uholák, aki ezeknek a hülyéknek ad igazat...

— Cseréljétek ki az órákat — tanácsolom.

Dühösen emeli rám vérbenforgó szemeit:

— Már te is? Idefigyelj. Ezek két különböző iskolában tanitanak. Én nem vagyok bürokrata. Én tekintetbe veszem a tanitványokat is, akikre rajtam kivül senki sem gondol. Mit gondolsz, a pedagógia eltüri, hogy mi csak ugy mirnix-dirnix cserélgessük a kádereket? Hát nem! Nem hagyok magamon Achilles sarkot. Velem nem lehet kukoricázni.

Mentőötletem támadt:

— Menj el az iskolába, hallgasd meg az órákat, s aztán — majd meglátod, minden rendbejön.

A fogasról leemeli felöltőjét, az asztalfiókból kiszedi aktatáskáját, s megindulunk.

★

Hatszöghy tanár matematikai pontossággal kezdi előadását a X/M. osztályban Ady Endre költészetéről. Feszülten figyeljük minden szavát:

— A huszadik század fordulóján ismeretlen értékként, de a koordinátákhoz viszonyitott függvényi vonatkozásban, amelynek kezdete az ordináta és az abszcissza kiinduló pontjában, tehát az origóban van, kezdte meg független változóként irodalmi tevékenységét Ady Endre. Tehát irjuk fel a cimet: Integrál nullától végtelenig... kettős integrál, amelynek alsó határa pillanatnyilag beálló folytonossági szakadás miatt egyelőre ismeretlen, s a felső határ 1919, az a számmérték, amelyet akkor irtak, amikor a nagy költő a szavakkal végzett permutációkat, kombinációkat, szuperpozicióket és variációkat befejezte. Ezt a szót, hogy „Endre" tört alakban irjuk. Igy! Mindenki leirta? Nagy A déipszilon, mely utóbbi a függő változó differenciálja és eszerint integrálunk. Amennyiben költői munkásságát közönséges Descartes-féle koordinátarendszerben ábrázoljuk, az idő függvényében, — tehát irják kérem, az X tengelyre az időt, s az ipszilonra a munkásságot, amit egyszerüen jelöljünk lambdával, — ugy azt tapasztaljuk, hogy az igy nyert görbe hasonlit a mult évben tanult parabola alaku exponenciális függvény görbéjéhez. A hasonlatosság azonban ne tévesszen meg bennünket, mert amint a továbbiak során kitünik, egy másodfoku parciális differenciálegyenlettel állunk szemben.

Obluda barátságosan bordáim közé ékeli könyökét:

— Mit szólsz hozzá? Ötletes, mi?

Hogy egész őszinte legyek, nagyon keveset értettem az előadásból, mert lefoglalt a nagyszámu hallgatóközönség kuncogása. Amikor helyes pedagógiai érzékkel és metodikus időbeosztással Hatszöghy tanár a házifeladatot közölte a tanitványokkal, amely az integrál alsó határának valami pofonegyszerü uton történő kiszámitására vonatkozott, megszólalt a csengő.

Obluda barátom, minden idők legnagyobb tanfelügyelőjéhez illő mosollyal szoritotta meg kezemet és akarva-nemakarva maga után huzott az Angoramacska-utcai iskolába, hogy meghallgassuk Alanyi tanárnak a X/P.-ben elhangzó előadását a parabola grafikus ábrázolásáról.

— A mai órán a parabola grafikai ábrázolásról tanulunk. Ahogyan azt az elmult órán már emlitettem, a parabola magyarul képletes beszédet (példabeszédet) jelent, s ezért a cimet kérném szépen helyesen a füzetbe irni. Diktálom: „A képletes beszéd grafikai ábrázolása". Valamennyien jól tudjuk, hogy az életben, s igy az irodalomban is előfordulnak olyan esetek, amikor az egyenes beszéd nem váltja ki a kivánt hatást. Ilyenkor képletesen szoktunk beszélni, avagy irni, mert igy jobban kifejezhetjük mondanivalónkat. A képletes beszédet alkalmazva, számos irodalmi müfaj született az irodalomtörténet során. Ezek közé tartozik a legenda, a mese, stb., amely utóbbit Aesopus, majd La Fontaine neves francia iró ötletes irásai emelték irodalmi szinvonalra. Grafikai ábrázoláshoz papir és ceruza, vagy kréta és tábla, avagy nyomdafesték, stb. szükséges. Tankönyvünk szerint a példabeszéd ábrázolására tipikus példát szolgáltat az ipszilon annyimint iksz az enedilken általános alaku függvény, amelyet, — amennyiben az irodalommal is foglalkozó Descartes különleges rendszerébe irjuk, ugy egy görbe ábrázolásához jutunk. Ez az ábrázolási mód nem mutatja meg egyenesen, hogy miről van szó, hanem görbén és ebben rejlik példabeszédszerüsége. Mert ugyebár, amennyiben a róka egyenesen megmondta volna a hollónak, hogy a szájában levő sajtra pályázik, ugy a holló egyszerüen elrepült volna és a távolból fügét mutatott volna a rókának. Azonban azáltal, hogy a róka görbe, (tehát nem egyenes) uton a holló hangja iránt érdeklődött, elérte a célját. A történet képletesen arra tanit bennünket, hogy nem szabad büszkének, felfuvalkodottnak lennünk. Ugyanezt fejezi ki a matematika is, avval a különbséggel, hogy a képletes beszédet Descartes-féle rendszerben ábrázolja.

Észrevétlenül kiosontam a tanteremből, mert ez már nekem is sok volt.

Csakhamar követett jóbarátom, Obluda is. Nem mosolygott, hanem egész lénye a megtestesült mosolygást ábrázolta — grafikusan. Igy:

— Ejnyel Miért szóltál meg? Ugye megmondtam, hogy felesleges bürokrácia össze-vissza cserélgetni a tanerőket. Igy az ifjuság matematika órán megtanulja az irodalmat, s irodalomórán a matematikát. Én nem vagyok bürokrata. Én tekintetbe veszem a tanitványokat is, akikre rajtam kivül senki sem gondol... Nem cserélgetjük a kádereket... Achilles-sarok, stb.

A „Vörös Lobogó" szerkesztősége és kiadóhivatala: Karl Liebknecht utca 2—4. sz. Telefon: Szerkesztőség: 33-02, 33-05, 30-87, 35-69. Kiadóhivatal: 16-92. Nyomda: 20-77. Intreprinderea Poligrafică Arad.
Taxa poștală plătită în numerar conf. aprobării Nr. 53—1945.